

Lieta C-428/22**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2022. gada 28. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Administrativen sad Varna (Bulgārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 14. jūnijs

Prasītāja:

“DEVNIA TSIMENT” AD

Atbildētājs:

Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Pamatlietas priekšmets

Strīds starp lietas dalībniekiem ir par rīkojuma izveidot drošības rezerves likumību, ko 2021. gada 29. aprīlī pieņēma *Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”* (Valsts aģentūras “Valsts rezerves un uzkrājumi kara gadījumam” viceprezidents).

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību normu interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, ņemot vērā Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, mērķi un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1099/2008 (2008. gada 22. oktobris) par enerģētikas statistiku

2. panta d) punktu, kā arī ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Direktīvas 2009/119/EK 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas nosaka, ka personām, kuras atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4.23. punktam ražošanas mērķiem ir saņēmušas naftas koksu ES iekšienē, var tikt noteikts pienākums izveidot drošības rezerves?

2) Vai Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, atbilstoši kurām par produktu veidiem, kam jāizveido un jāuztur drošības rezerves, uzskata tikai daļu no produktu veidiem, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu?

3) Vai Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas paredz, ka, ja persona īsteno vienu tādu produktu veidu, kas minēti Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļu, saņemšanu ES iekšienē vai attiecīgi tā importu, tai izriet pienākums izveidot un uzturēt cita, atšķirīga produkta veida drošības rezerves?

4) Vai Direktīvas 2009/119 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlietā aplūkotās, kas nosaka, ka personai ir pienākums izveidot un uzturēt tāda produkta rezerves, kuru tā neizmanto savā saimnieciskajā darbībā un kurš nav saistīts ar šo saimniecisko darbību, turklāt šis pienākums vēl arī ir saistīts ar būtisku finansiālu slogu (kas izpildi padara praktiski neiespējamu), jo attiecīgais produkts nav nedz personas rīcībā, nedz tā ir attiecīgā produkta importētāja un/vai turētāja?

5) Ja atbilde uz kādu no iepriekš minētajiem jautājumiem ir noliedzoša, vai, ņemot vērā Direktīvas 2009/119 mērķi un ievērojot samērīguma principu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktam, skatot to kopā ar tās 17. pantu, Padomes Direktīvas 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves, 33. apsvērums, 1., 3. un 8. pants un 2. panta i) un j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka noteikta produkta veida importētājam var tikt noteikts tikai pienākums izveidot un uzturēt tā paša produkta veida drošības rezerves, kas ir ticis importēts?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

LESD 122. pants

Padomes Direktīva 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves

(turpmāk tekstā – “Direktīva 2009/119”), 33. apsvērumš, 1. pants, 2. panta i) un j) punkts, 3. un 8. pants

Eiropas Savienības Pamattiesību harta, 17. panta 1. punkts, 51. panta 1. un 2. punkts, kā arī 52. panta 1. un 2. punkts

Paskaidrojumi attiecībā uz Pamattiesību hartu, paskaidrojums par 17. pantu

Iesniedzējtiesai nav zināms, ka Eiropas Savienības Tiesa būtu interpretējusi Direktīvas 2009/119 noteikumus.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Zakon za zapasite ot neft i neftoproducti (Likums par jēlnaftas un naftas produktu rezervēm, turpmāk tekstā – “ZZNN”), 1. panta 1. punkts, 2. panta 1. un 4. punkts, 3. panta 4. punkts, 8. panta 1.–5. punkts, 12. panta 1., 2., 4. un 11. punkts, 14. panta 1.–6. punkts, 17. panta 1.–4. punkts, 21. panta 1., 11., 14. un 15. punkts, 23. panta 1. un 2. punkts, 30. panta 1.–3. punkts, 38. panta 1. punkts; *Dopalnitelni razporedbi na ZZNN* (Papildu noteikumi saistībā ar ZZNN), 1. panta 8.–12. punkts un 2. panta 1. un 2. punkts

Īss pamatlīetas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 2020. gadā “DEVNIA TSIMENT” AD (turpmāk tekstā – “sabiedrība”) importēja 34 657,39 tonnu naftas koksa ar šādu muitas tarifu KN kodu atbilstoši Kombinētajai nomenklatūrai – 2713 11 00 (Regulas [EK] Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļas 3.4.23. punkts), ko izmanto mineraloģiskā procesā, ražojot cementa klinkeru. Nav pierādījumu tam, ka 2020. gadā sabiedrība savā saimnieciskajā darbībā būtu izmantojusi citu produkta veidu, kas norādīts Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļā, vai degvieleļļu.
- 2 2021. gada 5. maijā sabiedrībai tika izsniegts Valsts aģentūras “Valsts rezerves un uzkrājumi kara gadījumam” viceprezidenta 2021. gada 28. aprīļa rīkojums par drošības rezervju izveidi (turpmāk tekstā – “rīkojums”), ar kuru, pamatojoties uz ZZNN 12. pantu, 8. panta 2. punkta 3) apakšpunktu, skatot to kopā ar 8. panta 3. punktu, “DEVNIA TSIMENT” AD tika noteikts pienākums uz viena gada laikposmu, proti, uz laiku no 2021. gada 1. jūlija līdz 2022. gada 30. jūnijam, par saviem līdzekļiem un ar saviem resursiem organizēt un finansēt ZZNN 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā noteiktās mazuta drošības rezerves 7 806,058 tonnu (septiņi tūkstoši astoņi simti sešas tonnas un piecdesmit astoņi kilogrami) apmērā.
- 3 Rīkojums tika pieņemts saistībā ar iepriekš minēto naftas koksa importu 2020. gadā.
- 4 2021. gada 19. maijā sabiedrība cēla prasību par rīkojumu un tādējādi uzsāka tiesvedību *Administrativen sad Varna* (Varnas Administratīvā tiesa, Bulgārija).

Sabiedrība uzskata, ka tai nevarot tikt noteikts pienākums izveidot rezerves un tā izvirza prasījumu atcelt rīkojumu, jo tas vairāku iemeslu dēļ esot prettiesisks. Prasības pieteikumā rīkojuma prettiesiskums, tostarp, tiek pamatots ar to, ka valsts likums, ZZNN, esot nesaderīgs ar Savienības tiesībām, it īpaši ar Direktīvu 2009/119, kura Bulgārijas tiesībās esot tikusi transponēta ar ZZNN. Šie iebildumi ir saistīti ar jautājumu, kas ir jāvērtē iesniedzējtiesai, proti, vai Eiropas Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīva 2009/119/EK, kas valsts tiesībās ir tikusi transponēta ar ZZNN, ir atbilstīgi piemērotas.

- 5 Sabiedrības komercdarbībā neietilpst darījumi ar mazutu, gāzeļļu, benzīnu un/vai dīzeļdegvielu, kas attiecas gan uz 2020. gadu, gan ir spēkā arī šobrīd. Sabiedrības rīcībā nav rīkojumā norādīto mazuta drošības rezervju; tai šīs rezerves būtu vai nu jāiepērk vai arī noteiktais pienākums jādelegē citam uzņēmumam, maksājot atlīdzību.
- 6 Sabiedrības rīcībā nav jēlnaftas un naftas produktu drošības rezervju noliktavas, kas reģistrēta atbilstoši ZZNN 38. pantam, it īpaši tai nav iepriekš minētiem naftas produktiem paredzētas noliktavas, tādēļ sabiedrībai nav [noliktavas] “turētāja” statusa ZZNN nozīmē.
- 7 Mazuta drošības rezervju daudzuma, kas sabiedrībai ir jāizveido un jāuztur, aprēķinu ir pārbaudījis tiesas iecelts eksperts.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 8 Ar rīkojumu, kas ir apstrīdēts iesniedzējtiesā, sabiedrībai, kura 2020. gadā bija importējusi naftas koksu, tika noteikts pienākums izveidot un uzturēt mazuta drošības rezerves 7 806,058 tonnu apmērā uz laiku no 2021. gada 1. jūlija līdz 2022. gada 30. jūnijam. Ar to uzņēmumam, kas importē noteikta veida naftas produktu, tika noteikts pienākums iegādāties un uzturēt citāda veida naftas produktu.
- 9 Savienības tiesību normu interpretācija ir vajadzīga, lai precizētu, cik lielā mērā dalībvalstīm ir pilnvaras noteikt, kādu veidu produktu rezerves ir jāuztur, un cik tālu sniedzas dalībvalstu pilnvaras attiecībā uz uzņēmumiem, kā arī, it īpaši, kāda precīzi ir Direktīvas 2009/119 33. apsvēruma, 3., 8. panta un 2. panta i) un j) punkta nozīme, ņemot vērā Direktīvas 2009/119 mērķus un principus par Savienības tiesību piemērošanu, pirmām kārtām samērīguma principu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas sniegto Direktīvas 2009/119 interpretāciju, būs jāvērtē, vai tā ir pareizi transponēta valsts tiesībās un, vai sabiedrība tādējādi var būt pienākuma uzturēt tieši mazuta rezerves adresāte.
- 10 No Direktīvas 2009/119 3. panta, skatot to kopā ar 2. panta j) punktu, izriet, ka dalībvalstīm drošības rezervju jomā ir jāpanāk, lai pastāvīgi tiek uzturēts noteikts naftas krājumu apjoms (“oil stocks” angļu valodas versijā). Saskaņā ar Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktu naftas krājumi (atkal “oil stocks” angļu

valodas versijā) ir energoproduktu krājumi, kas ir noteikti Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 3.4. nodaļā. Šī pielikuma 3.4. nodaļas virsraksts ir “Nafta (jēlnafta un naftas produkti)” un tajā ir iekļautas 24 apakšgrupas. Tātad Direktīvas 2009/119 mērķis ir uzkrāt visu – un ne tikai dažu – šā pielikuma 3.4. nodaļā minēto produktu rezerves. Valsts tiesību normas ZZNN 2. panta 1. punktā neparedz uzkrāt visu attiecīgā pielikuma 3.4. nodaļā minēto produktu rezerves, bet gan tikai jēlnaftas un vēl četru citu naftas produktu rezerves – 1. benzīna, 2. gāzeļļas, petrolejas tipa reaktīvās degvielas un dīzeļdegvielas, 3. mazuta, 4. sašķidrinātas naftas gāzes rezerves.

- 11 Šajā lietā ir svarīgi interpretēt attiecīgās Savienības tiesību normas, lai konstatētu, vai Direktīva 2009/119 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj valsts tiesību normas, kas ierobežo produktu veidus, kam ir jāveido drošības rezerves.
- 12 Saskaņā ar Direktīvu 2009/119 dalībvalstis kā pasākumu sava krājumu uzturēšanas pienākuma izpildei var izmantot iespēju šajā sakarā uzlikt saistības uzņēmumiem (t.i., privāto tiesību juridiskām personām), tātad noteikt tiem arī pienākumu izveidot un uzturēt drošības rezerves. Tomēr, uzliekot šādu pienākumu, dalībvalstis nevar atkāpties no principiem un Direktīvas 2009/119 mērķa, kāds tas ir norādīts Direktīvas 2009/119 33. apsvērumā, proti, *“uzturēt augstu naftas piegādes drošības līmeni Kopienā, lietojot uzticamus un pārredzamus mehānismus, kuru pamatā ir solidaritāte starp dalībvalstīm, vienlaikus ievērojot iekšējā tirgus un konkurences noteikumus”*. Sistēmiski interpretējot šo mērķi un iespējamo pasākumu saistībā ar pienākumu noteikšanu uzņēmumiem (privāto tiesību juridiskās personas), kā arī, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktā ietverto samērīguma principu un raksturotos lietas apstākļus, iesniedzējai ir šaubas par to, vai Direktīva 2009/119 nebūtu jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmumam krājumu uzturēšanas pienākumu var noteikt tikai attiecībā uz vienu energoproduktu, ar kuru tas attiecīgajā laika periodā arī faktiski ir veicis saimniecisko darbību un no kura varētu tieši izrietēt uzņēmuma kā personas, kurai ir pienākums uzturēt rezerves, statuss.
- 13 Iesniedzējtiesai ir radies jautājums, vai ar Direktīvas 2009/119 mērķiem un garu, kā arī ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ietverto samērīguma principu būtu nesaderīga situācija, ja uzņēmumam tiktu noteikts pienākums veidot tāda produkta rezerves, ar kuru uzņēmums nav veicis vai neveic darījumus, kas, protams, uzņēmumam uzliktu par pienākumu iegādāties vajadzīgo daudzumu vai to aizņemties (daļēji deleģēt pienākumu) un to atbilstīgi uzturēt (šim nolūkam apstiprinātās noliktavās). Šāda pieeja rada galvenokārt finansiālu slogu atbildīgajam uzņēmumam (pirkuma cenas samaksa, noliktavas iegāde vai noma rezervju uzglabāšanai, apdrošināšana saskaņā ar ZZNN, nodevu maksājumi saskaņā ar Bulgārijas nodokļu tiesību aktiem u.tml., un arī pienākuma deleģēšanas gadījumā, ja deleģēšana atbildīgajam vispār ir apsverama iespēja) un ietekmē iekšējā tirgus un konkurences noteikumus, proti, gan attiecībā uz uzņēmuma tirgotu naftas produktu, gan attiecībā uz naftas produktu, kam jāizveido krājumi.

- 14 Direktīvas 2009/119 mērķis acīmredzami nav ieviest finansiālas (nodevām līdzīgas) saistības noteiktiem privāto tiesību subjektiem. Gluži pretēji, tās pamatā ir princips, ka šāda veida privāto tiesību subjektu tiesību aizskārums pieļaujāmība ir tieši saistīta ar šo subjektu spēju izpildīt tiem uzliktos pienākumus natūrā [*in natura*]. Šādā veidā tiktu panākta (Direktīvas 2009/119 mērķim, samērīguma principam, kā arī iekšējā tirgus un konkurences noteikumiem atbilstoša) saprātīga proporcionalitāte starp publiskām (Eiropas Savienības tiesību) un privātām interesēm, jo pienākuma uzturēt noteikta produkta krājumus natūrā izpilde personām, kuras tāpat ar šo produktu veic savu saimniecisko darbību, neradītu tām īpašas grūtības. Tādējādi tiesību subjektu tiesību aizskārums būtu ievērojami mazāks un atbilstu Direktīvas 2009/119 33. apsvērumā noteiktajām prasībām, kas paredz, ka šāda veida tiesību aizskārumi notiek, lietojot pārredzamus mehānismus, ievērojot iekšējā tirgus un konkurences noteikumus. Līdz ar to personai, kuras rīcībā ir attiecīgais produkts un kura to izmanto savā saimnieciskajā darbībā, ir daudz mazāk apgrūtināši uzturēt daļu šī produkta kā drošības rezerves, nekā tad, ja personai vispirms ir jānopērk/jāaizņemas un jāuzglabā noteikts kāda produkta daudzums, jo persona ar attiecīgo produktu neveic saimniecisko darbību un tas tādējādi atrodas ārpus personas saimnieciskās darbības jomas. Šādā gadījumā uzņēmumam principā tiktu noteikts papildu finansiālais slods, kas nav nedz obligātie nodokļi, nedz nodevas par konkrētu pretpakalpojumu, un kam pamatā nav arī paša uzņēmuma darbība (tā, piemēram, izskatāmajā lietā uzņēmumam, kurš ražo cementu, klinkeru, sausās javas, krāsas, apmetumus, smiltis, mikronizētu un citu frakciju kaļķakmeni, hidrauliskās saistvielas un betona izstrādājumus, ir noteikts pienākums izveidot mazuta rezerves).
- 15 Ir jāprecizē, vai Direktīva 2009/119 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādas valsts tiesību normas, kādas ir spēkā Bulgārijā, kas paredz, ka personai ir pienākums izveidot viena energoproduktu veida drošības rezerves, jo tā ir veikusi saimniecisko darbību (importu) ar citu energoprodukta veidu.
- 16 Saskaņā ar valsts likuma normām ikvienam, kurš attiecīgajā kalendārajā gadā ir importējis vai no citas Eiropas Savienības dalībvalsts ir pārvietojis uz Bulgārijas teritoriju kādu no [likuma] pielikumā minētajiem energoproduktiem, ir pienākums izveidot drošības rezerves. Vienlaicīgi valsts likumā, pretēji iepriekš minētajiem Direktīvas 2009/119 noteikumiem, ir ierobežoti krājumu veidošanai paredzēto produktu veidi, nosakot tos ZZNN 2. panta 1. punktā (jēlnafta un četri naftas produktu veidi). Līdz ar to Bulgārijas tiesību normās ir paredzēts, ka personai, kura iepriekšējā kalendārajā gadā ir importējusi [likuma] pielikumā minētos energoproduktus, ir pienākums izveidot viena produkta, kas minēts ZZNN 2. panta 1. punktā, drošības rezerves.
- 17 Valsts likuma normās netiek ņemts vērā, kādu energoprodukta veidu attiecīgā persona ir importējusi un vai šis produkta veids ir tāds, kam ir jāizveido rezerves. Lai gan valsts likuma normās tiek ierobežoti produktu veidi, kam ir jāizveido rezerves, un privātpersonām noteikts pienākumu izveidot šādas drošības rezerves, tajās nav noteikts, ka atbildīgās personas importēto produktu veids atbilst tam produkta veidam, kam ir jāizveido rezerves. Turklāt likuma normās nav ņemts

vērā, vai atbildīgā persona savā komercdarbībā izmanto produktu, kam ir jāizveido rezerves, vai tā var nodrošināt vajadzīgo šī produkta daudzumu, kādas administratīvās prasības ir jāizpilda, kādi finanšu līdzekļi būtu jāizmanto šī mērķa sasniegšanai un kā tas ietekmētu attiecīgās personas finansiālo situāciju un konkurētspēju.

- 18 It īpaši ZZNN 12. panta 11. punktā ir paredzēts, ka naftas koksa imports rada pienākumu izveidot mazuta rezerves. Tā tas ir arī izskatāmajā lietā – sabiedrība bija importējusi naftas koksu un tādēļ tai tika noteikts pienākums izveidot mazuta rezerves, neparedzot iespēju izveidot naftas koksa rezerves.
- 19 Līdz ar to sabiedrībai, lai tā izpildītu uzlikto pienākumu, ir jāiegādājas mazuts, kas nav tās rīcībā. Tāpat tās rīcībā nav vajadzīgās licences kā noliktavas turētājam, lai likumīgi varētu patstāvīgi (nemaksājot trešai personai kā noliktavas turētājam) uzkrāt šo kurināmo. Turklāt saskaņā ar ZZNN [noteikumiem] sabiedrība nav tiesīga pieprasīt aizstāt tai noteikto mazuta rezervju daudzumu ar atbilstošu naftas koksa daudzumu.
- 20 Krājumu veidošanai paredzēto naftas produktu saraksts, kas minēts ZZNN 2. panta 1. punktā, ir daudz īsāks par produktu sarakstu [Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A] pielikuma 3.4. nodaļā, uz ko atsauce ir ietverta Direktīvas 2009/119 2. panta i) punktā.
- 21 Iesniedzējtiesas ieskatā ir jāprecizē, vai Direktīva 2009/119 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir spēkā Bulgārijā, atbilstoši kuram personai nosaka pienākumu izveidot konkrēta produkta veida drošības rezerves, jo tā bija veikusi saimniecisko darbību (importu) ar citu naftas produktu veidu.
- 22 Iesniedzējtiesa uzskata, ka valsts tiesiskais regulējums ir pretrunā Direktīvai 2009/119, tātad tā nav tikusi atbilstīgi transponēta, kas savukārt ietekmē apstrīdētā administratīvā akta – rīkojuma – likumību.
- 23 Šādas pretrunas starp Direktīvas 2009/119 noteikumiem un valsts likuma normām konstatēšana ietekmētu apstrīdētā rīkojuma likumību. Šādā gadījumā it īpaši būtu jākonstatē, ka rīkojums ir ticis pieņemts, pamatojoties uz valsts likumu, kas ir pretrunā Direktīvai 2009/119, kas ir Savienības tiesību akts, vai ar kuru attiecīgā direktīva nav tikusi pareizi transponēta. Tas nozīmētu, ka tiesvedībā attiecīgais individuālais administratīvais akts būtu jāatceļ, jo tā spēkā esamības saglabāšana būtu nesaderīga ar Savienības tiesībām. Tam atbilst arī pamatojums, kas norādīts sprieduma *Simmenthal* (C-106/77) 21. un 2. punktā. Izskatāmajā lietā Direktīvas 2009/119 interpretācija sniegtu skaidrību par to, vai ir konstatējamas pretrunas vai nav.
- 24 Saskaņā ar LESD 288. panta trešo daļu direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes. Direktīvas ir adresētas dalībvalstīm. Tām ir jāīsteno transponēšanas pasākumi, kas valsts līmenī rada

juridiskās sekas. Ja kāda direktīva netiek transponēta noteiktajā termiņā vai arī tiek transponēta tikai nepietiekami, tā neapšaubāmi nesasniedz dalībvalstīm saistošo mērķi. Lai to novērstu, valsts administratīvās un tieslietu iestādes, ievērojot LES 4. panta 3. punktā noteikto lojālas sadarbības principu, var tieši piemērot neatbilstīgi transponēto direktīvas noteikumu. Tomēr ar to ir saistīts nosacījums, ka tiesību normai ir jābūt skaidrai, precīzai un bez nosacījumiem, tādējādi nedodot dalībvalstij rīcības brīvību.

- 25 Direktīvas 2009/119 un iepriekš minēto direktīvas noteikumu interpretācijai, ko lūdz sniegt iesniedzējtiesa, ir jānodrošina vajadzīgā skaidrība un beznosacījuma raksturs, tāpat jāatspoguļo, kādas pilnvaras attiecīgo mērķu sasniegšanai ir valsts iestādēm, individuāli nosakot attiecīgās rezerves, un kādā apmērā uzņēmumiem var tikt uzlikts pienākums.
- 26 Tomēr, lai konstatētu Direktīvas 2009/119 precīzu nozīmi un saturu, ir jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo saskaņā ar LESD 267. pantu Savienības tiesību aktu interpretācija ietilpst Eiropas Savienības Tiesas kompetencē.
- 27 Iesniedzējtiesas ieskatā Direktīvas 2009/119 interpretācija ļaus tai pareizi izlemt izskatāmo lietu, ciktāl pastāv šaubas par attiecīgās direktīvas pareizu interpretāciju.